

лата 20 или 30 оки сръдно се опридала или изработвала за проданъ. (Думата *вълна* е славянска, съ общъна тевтонцитъ индо-европейски корень (у нѣмцитъ *Wolle*, у Англичанитъ *wool* и т. н.) Скубаната (щавена) и сушена вълна тукъ се нарича *юлма* (въроятно турска дума¹).

Една ока *серива* вълна, слѣдъ като се *оперѣ*, отъ нея остава обикновено само половина. *Серивата* вълна се нарежда на *полянитъ* или склоноветъ край града, изложени на *прѣпекъ* (слънце), като се *затѣсни* съ *пржти* или камъни, остава се така въ продължение на месецъ, докато отъ слънчевата топлина, росата и дъждъ стане *жѣлта*²). *Прѣнатата* вълна се *чѣпка* съ ржце и после се носи на *дарака* за *влачене*, което пъкъ бива нѣколко рода. За *основа* — два пъти превлѣчена, а за *вѣтъка* (отъ *вѣтъкане*), — обикновено веднѣжъ. *Основата* се *предѣ* на *хурка* (отъ лат. *furgas*), съ *вѣртено*, а *вѣтъка* — на *чакръкъ* като се *насуква* на *цевѣй*. Слѣдъ като се приготви *преждата*, основата се *сновѣ* на *вѣртешка*, гдето се *навѣва* на отдѣлни глави, споредъ изискваната ширина. Тъй изготвената вълна се нарича *снованъ*. Тя се *навожда* на *станъ*, първо презъ *нищелкитъ*, които биватъ *дѣметни* (двуметни) и *уста*. *Дѣметната* тъкань има двойни нѣщелки, и *платѣ* отъ тѣхъ излиза *сякнатъ*, съ двойни вѣтъкавания, както *шаека* („шееекъ“). *Устата* бива само съ едни нѣщелки. *Жиците* се *вкарватъ* (*препѣхватъ*) презъ *нищелкитъ* въ *бѣрдото*, което пъкъ е прикрепено на *вѣталитъ*. Тия последнитъ, посрѣдствомъ две *дѣсчици*, наречени *стрѣли*, се закачатъ о *дрѣвчѣтата* на „*станѣ*“. Нѣщелкитъ сѫ окачени отъ горе на *стана*, а отдолу се съединяватъ чрезъ две *врѣзки* съ *поднозитъ*, или съ две дървени стжпала, наречени другояче *крака*, натискани последовно отъ тъкачката съ *крака*.

Всичката *снованъ* се навива на едно *кросно*, подвижно и прикрепено на *краката* на *стача*. Преднитъ краища на *жайцитъ*, които излизатъ отъ *бѣрдото*, се *привѣрзватъ* съ *вѣзели* о единъ *систѣ* (одѣлана прѣчка), обтегнатъ отъ горното *кросно* при гърдитъ на тъкачката, което сѫщо се *опѣна* и *вѣрти* отъ едно криво, огладено дѣрво, запрѣшвано съ *вѣжнѣце*. Единъ дѣлъгъ *прѣтъ*, движенъ отъ тъкачката отдѣсно на *стана*, се пъхва въ дупката на *долното* *кросно*, като се запрѣчва да не се *вѣрти* по-нататъкъ. Щомъ като *снованъ* се *опнѣ*, тъкачката сѣда върху прикрепената о *краката* на *стана* *дѣскѣ*, предъ самото горно *кросно* и, като натисне един-

¹) Старая се да предамъ сѫщината на слivenската домашна индустрия веднъ съ слivenскитъ надлежни изрази, които сѫ стари, а днесъ сѫ на изчезване, поради самото затриване на тая индустрия.

²) Въ кондикитъ на черквата Св. Димитъръ личатъ и нѣкои разпореждания на черковната община, по кои именно краища да се простира вълната за сушене.